

telse paa Grund af Dyrtiden. Da Lovforslaget saaledes har været forhandlet i Udvalg og, saa vidt jeg ved, ogsaa har været forelagt Partierne, vil jeg antage, at det kan gaa hurtigt gennem dette høje Ting, hvad jeg ogsaa meget vil ønske, thi man kan gaa ud fra, at det, hvis Lovforslaget skal underkastes en længere Behandling i Udvalg, vil foranledige adskillige Overvejelser, idet der da let vil ske Henvendelser udefra til Tinget om at forandre baade dette og hint i Satserne. Det er ikke store Understøttelser, der er Tale om, og det er ogsaa en stærkt begrænset Kreds, for hvilken disse Understøttelser kan komme til at gælde, der er derfor ingen Tvivl om, at der, hvis Sagen yderligere skal behandles vidtløftigt i et Udvalg, vil fremkomme Ønsker i Retning baade af Forandring af Understøttelsernes Størrelse og Medtagelse af flere Personer. Den højtærede Finansminister har ved sine Overvejelser — og under disse Overvejelser er selvfølgelig ogsaa Statskassens Tarv medtaget — fundet, at det vilde være forsvarligt at gaa netop til disse Understøttelser og til den Begrænsning, der her har været Tale om, og under Forhandlingerne har Partierne i Virkeligheden givet deres Tilslutning til Finansministerens Betragtning. Jeg mener derfor, at under disse Omstændigheder, idet altsaa Lovforslaget i Virkeligheden har faaet en Udvalgsbehandling, maa dets Skæbne være givet paa Forhaand.

Den ærede foregaaende Taler (Jacob Christensen) talte om Invalideunderstøttelse; det finder jeg er en Sag for sig, Invaliderne er ikke Pensionister i samme Forstand som de Folk, her er Tale om, man kan ikke sige, at det at være Soldat i og for sig er at tjene Staten paa samme Maade, som disse tjener den, men jeg vil gerne sige, at ogsaa jeg kunde ønske, at Finansministeren vilde tage Loven om Invalideunderstøttelse op til Overvejelse; thi der er jo gaaet adskillige Aar siden 1897, og Forholdene med Hensyn til, hvad man kan faa for sine Penge, er ogsaa, bortset fra Dyrtiden, langt anderledes nu end den Gang. Det er ogsaa en tung Skæbne, der har ramt de Folk, som er blevet Invalid, det gælder ikke alene Krigsinvaliderne, men ogsaa de saakaldte Fredsinvalider, og jeg vil derfor opfordre den højtærede Minister til at tage denne Sag under Overvejelse, men jeg finder ikke, at det just er en Mangel ved dette Lovforslag, at Invaliderne ikke er medtagne, idet det jo særlig omfatter en Klasse Menne-

sker, som har tjent Staten i en noget anden Forstand end de, som har tjent den ved at være Soldat.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg endnu en Gang vil udtale Ønsket om, at Tinget vil lade Lovforslaget passere uden Udvalgsbehandling, saa at det hurtigt kan gennemføres. Ganske vist er det ikke store Understøttelser, her er Tale om, og det er heller ikke en overordentlig stor Kreds, som kommer ind under denne Lov, men det er dog ca. 8,000 Mennesker, som har sat deres Forhaabning til, at dette Lovforslag hurtigt maa komme igennem, for at de kan faa en lille Hjælp, og jeg finder, at naar det er stillet dem i Udsigt, bør vi gøre vort til, at de hurtigst muligt kan faa denne Hjælp.

Kofoed: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til hurtig Behandling. Hvis der ikke fra anden Side bliver forlangt Udvalgsnedsættelse, vil der heller ikke fra vor Side blive fremsat noget som helst Ønske herom. Spørgsmaalet om Dyrtidshjælp til Pensionister blev fremdraget, da vi i den ekstraordinære Rigsdagssamling drøftede Spørgsmaalet om Dyrtidshjælp til Tjenestemænd; det var naturligt, at det blev draget frem under denne Sags Behandling, men det er lige saa naturligt, at det bliver afgjort ved en selvstændig Lov, idet Statens Stilling overfor Pensionisterne er en anden end overfor dens Tjenestemænd. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne udtale min Tilslutning til dette Lovforslag, og jeg ønsker ligesom den sidste ærede Taler (J. C. Christensen), at det maa gaa hurtigt og uden Udvalgsnedsættelse gennem Tinget, saa meget mere som vi nu erfarer, at Sagen i Virkeligheden har været til Udvalgsbehandling, før Lovforslaget blev fremsat for Tinget.

Abrahamsen: Det har i høj Grad glædet mig, at den højtærede Finansminister har fundet Anledning til at fremsætte nærværende Lovforslag for det høje Folketing. Jeg skal erindre om, at jeg under Behandlingen af Lovforslaget om Dyrtidshjælp til Statstjenestemændene i den ekstraordinære Rigsdagssamling fremdrog Spørgsmaalet om, hvorvidt dette ogsaa kunde komme til at omfatte Pensionister. Jeg fik imidlertid af Ministerens Svar den Gang det Indtryk, at han ansaa det for ganske udelukket, at Pensionister overhovedet kunde faa Dyrtidshjælp. Den højtærede Minister vilde give Pensionisterne